

Nobene večje prireditve ni bilo v Ljubljani brez vožnje po Ljubljani. Pa tudi ob lepih poletnih večerih so se Ljubljančani radi zibali v majhnih čolnih po njeni gladini. Leta 1720. so gradili veliko državno cesto z Dunaja v Trst, po kateri so se pomikali z raznim blagom obloženi vozovi. Ljubljanski čolnarji so izgubili zaradi tega obilo služka. Njihovo veselo življenje je pojemale.

Na dan sv. Rešnjega Telesa so napravili čolnarji iz svojih ladij in čolnov most čez Ljubljano, da je mogla po njem šentjakobska procesija na Breg, ker takrat še ni bilo šentjakobskega mostu. L. 1840. je plul po Ljubljani parnik, ki je bil 28 m dolg in 4 m širok; ker so se pa dogajale dostikrat nesreče, so opustili to vožnjo.

Ko pa je leta 1857. zdrdrala železnica iz Ljubljane proti Trstu, je čolnarjenje popolnoma prenehalo. Dandanes še ostajajo ladje na »Jeki« na Trnovskem pristanu, kjer razkladajo drva, opeko in kamenje, ki ga dovažajo iz Podpeči.

Ljubljano so večkrat poglobili, vendar je dostikrat prestopala bregove ne samo zunaj mesta, temveč tudi v mestu. Pri sedanjem Hradskega mostu v hiši Gallusovo nabrežje 1. vidimo še dandanes vdolbeni letnici 1615 in 1777, kar pomeni, da je v teh letih Ljubljana poplaval Stari trg in Breg.

Rjavi hrošč.

*Rjavi hrošč, naš znanec stari,
v mraku spet zlovešč brenči;
vso noč je in drevje kviri,
a čez dan med listi spi.*

*Malokdaj ga solnce zvabi,
da zleti v svetlobni dan,
ker boji se, da ga zgrabi
ptič, ki hrane je željan.*

*Nekaj mesecev preteče,
hrošč življenju da slovo:
vsem dobrotam se odreče
in zarije se v zemljo.*

*Pred poginom še množino
ogrcev tam zaplodi,
ki pod živo ruševino
glodajo na vse strani.*

*Vidiijo se kolobarji,
kjer rastline se suše;
poljedelci in vrtnarji
pa na črva se jeze.*

*Škodo res jim on provzroča,
in zato vsak gospodar
črta hrošča ter naroča,
da ga bije mlad in star.*

*Vendar tudi hrošč na sveti
brez koristi vsake ni:
glejte, ptič skaklja med cveti,
lačen s hroščem se gosti.*

*Kljun njegov pa prizanaša
bubam in gosenkam rad,
da metuljev več okraša
in priljublja nam pomlad.*

Fr. Rojec.

